

[Wilhelm.]

bygningstab bliver indhentet. Det er nok mere sandsynligt, at det forøges.

Derfor vil en uændret konsekvensbesparelse på 45 mill. kr. nok være et forsigtigt skøn. En sådan konsekvensbesparelse betyder imidlertid, at nednormeringen kunne mindskes og bør mindskes med 45 mill. kr., eller med andre ord, at antallet af fyringer kan mindskes med ca. 1.900. Sammenholdt med virkningerne, jeg nævnte før, af ansættelsesstoppet, som skitsens partier selv forventer, er vi således nede på, at fyringerne pr. 1. april 1976 — ikke efter vores ønske, men efter de samme partiers forudsætninger — skulle være reduceret til 200-300.

Vi anser det for væsentligt at få svar på disse spørgsmål. Som sagt er denne del noget, der vedrører næste år, og det er i virkeligheden formelt uden for det, der tages beslutning om i salen her i dag. Det vedrører jo kun det indeværende finansår. Ikke desto mindre anser vi det for væsentligt at få svar på spørgsmålet. Vi anser det også for væsentligt at få svar på spørgsmålet, jeg går ud fra fra socialministeren: hvad er vilkårene for de ca. 2.000 børnepædagoger, som færdiguddannes i indeværende år? Er de på grund af ansættelsesstoppet fuldstændig afskåret fra at søge én eneste stilling på det område, de er uddannet til, eller hvordan fortolker man dette ansættelsesstop i relation til disse nyuddannede børnepædagoger?

Den skitse, der er lagt frem, giver pædagogerne, giver os andre, giver forældrene til de børn, der er ramt af dette her, en vis mulighed for gennem udsættelsen af de egentlige fyringer at arbejde for, at man undgår, at andet års plan bliver realiseret. I princippet er det jo ikke afgjort, der er frit slag for næste års finanslov, den kan blive værre end forudset i skitsen, den kan også blive bedre. Vi vil selvfølgelig arbejde for det sidste, og vi skal opfordre forældrene, der har fået et vist pusterum med dette her, til at sørge for at modsætte sig, at disse yderligere forringelser gennemføres til næste forår.

Jeg skal til slut igen meddele: vi kan ikke støtte det dagsordensforslag, der er stillet af hr. Lysholt Hansen, men skal anbefale det dagsordensforslag, der på SFs, DKPs og VS' vegne er fremsat af hr. Freddy Madsen.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hr. Christophersen og hr. Hagen Hagensen spurgte, om det ville gå ud over de selv-ejende private institutioner, hvis vi centraliserede administrationen og ændrede på denne i det hele taget. Hertil kan jeg svare, at disse institutioner fortsat vil have deres fulde frihed, og at der ikke vil blive fjernet noget i form af manglende refusioner. Beløbet vil fremkomme som en maksimering af administrationsudgifterne, og samtidig har vi anmodet kommunerne om at varetage nogle af de administrative funktioner i de institutioner, som ikke kan klare sig med det maksimum, der bliver fastsat for administrationsudgifterne. Men det er absolut for alle parter en frivillig sag.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) spurgte til beløbet på de 30 mill. kr. på kapitaludgifter for plejehjem. Her er det sådan, at de hidtil gældende regler for opgørelse af plejehjemmenes kapitaludgifter til anmeldelse til statsrefusion medførte, at de faktisk afholdte kapitaludgifter normalt var mindre end de beregnede, som man modtog refusion af. Det har vi nu ændret ved en udsendelse af et cirkulære fra socialministeriet, og her ved fremkommer der en besparelse på 30 mill. kr.

Jeg er enig med fru Grethe Philip i, at der har svirret et uhyre stort antal tal rundt om i aviser og i pressen i øvrigt og på alle mulige måder her i landet, og jeg vil sige, at det er også mig magtpåliggende at få sagt, at det her ikke drejer sig om afskedigelse af 3.600 pædagoger. Det drejer sig om, at der på dette område, på hele personaleområdet, sker en flytning eller en afskedigelse af ca. 3.600 personer, og det drejer sig om praktiske medhjælpere og pædagogiske medhjælpere og uuddannede folk i normerede stillinger. Det er altså ikke pædagoger, og jeg mener ikke, at man med rette kan sige, at der nu foreligger en fuldkommen ødelæggelse af dagsinstitutionsområdet ved det, der sker her.

Til hr. Poul Dam og til hr. Wilhelm, som stillede sig uforstående over for, hvorfor konsekvensbesparelserne ikke er videreført i næste finansår, vil jeg sige, at vi i dag ikke kan vide, hvilke ændringer der kan ske i byggeriet på daginstitutionsområdet. Jeg tror ikke, nogen af de herrer er uenige i, at vi vil være glade for et ordentligt institutions-